

Číslo jednací

32312 / 2013 - 81

Vyřizuje

Ing. Vladimír Voldřich

Linka

2276

Datum

18. 11. 2013

Dle rozdělovníku

Věc: problematika vymezení architektonických nebo urbanisticky významných staveb v územním plánu

Ministerstvo pro místní rozvoj, odbor územního plánování (dále jen „Ministerstvo“), obdrželo na vědomí „Sdělení k podání týkající se problematiky vymezení architektonických nebo urbanisticky významných staveb v územním plánu“, které vypracoval Krajský úřad Královéhradeckého kraje dne 1.10. 2013 pod č.j. 15359/UP2013/Ji-3 (dále též „sdělení KÚ“), které je evidováno na Ministerstvu pod č.j. MMR-32312/2013.

Ministerstvo jako ústřední správní úřad ve věcech územního plánování, příslušné podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, se neztotožňuje s některými právními závěry uvedenými ve sdělení KÚ. Z tohoto důvodu Ministerstvo reaguje na toto sdělení KÚ.

- 1) Ve sdělení krajského úřadu je uvedeno cit. „...dospěl Krajský úřad Královéhradeckého kraje k závěru, že stavební zákon přímo neumožňuje územnímu plánu vymezovat okruh závazně řešených problematik nad rámec zákonného zmocnění, tedy výslovně „vymezovat v obsahu územního plánu architektonicky nebo urbanisticky významné stavby, pro které může vypracovat architektonickou část projektové dokumentace jen autorizovaný architekt“.

K této části sdělení KÚ Ministerstvo uvádí, že ustanovení § 43 odst. 6 stavebního zákona ve spojení s § 193 stavebního zákona zmocňuje Ministerstvo stanovit náležitosti obsahu územního plánu v prováděcím předpise. Náležitosti územního plánu nevychází jen ze stavebního zákona, ale zohledňují také požadavky vyplývající z jiných zákonů, v tomto případě ze zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 360/1992 Sb.“), jak je ostatně patrné z poznámky pod čarou č. 6 v Příloze č. 7 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Příloha č. 7“). Podle ustanovení § 17 písm. d) zákona č. 360/1992 Sb. autorizovaný architekt je oprávněn v rozsahu oboru, popřípadě specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace, podílet se na vypracování projektové dokumentace inženýrských staveb, vypracovávané autorizovaným inženýrem, a to zejména

v případě staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím příslušného orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné. Podle ustanovení § 18 písm. a) zákona č. 360/1992 Sb. autorizovaný inženýr je oprávněn v rozsahu oboru, popřípadě specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace, vypracovávat dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů) **s výjimkou těch pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné.**

Z výše uvedených ustanovení zákona č. 360/1992 Sb. vyplývá zákonnost ustanovení uvedeného v Příloze č. 7 bodě I. odst. 2 písmeni f).

- 2) Ve sdělení KÚ je uvedeno cit. „Zmíněná ustanovení pak ukládají správnímu orgánu povinnost vždy před tím, než přistoupí k aplikaci některého právního ustanovení, nejen si položit, ale i současně odpovědět na otázku, zda konkrétní ustanovení, které chce aplikovat na konkrétní případ, je souladné s ústavními zákony č. 1/1993 Sb., Ústava ČR,“

K této části sdělení KÚ Ministerstvo uvádí, že správní orgán nemá zákonné zmocnění posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem a rozhodovat o souladu právních předpisů s ústavními zákony. Toto zmocnění má podle čl. 87 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, Ústavní soud. Podle čl. 95 Ústavy ČR „Soudce je při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu; je oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou. Dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, „Správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „právní předpisy“)“.

- 3) Sdělení KÚ v odstavci „Zde je třeba uvést, že sama skutečnost, že nějaká otázka je předmětem řešení územního plánu, resp. obsahem opatření obecné povahy, neznamená, že takové řešení automaticky zbavuje správní orgán - stavební úřad v rámci konkrétního správního řízení povinnosti zabývat se jednak principy již zmíněných zákonů č. 1 a 2/1993 Sb., základními pravidly správního řádu a dále i obsahem stavebního zákona zejména jeho čl. II přechodných ustanovení bod 4. Ve zmíněném článku II., bod 4 stavebního zákona se výslovně stanoví, že části územně plánovací dokumentace, které podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném od nabytí účinnosti zák. č. 350/2012 Sb., nemohou být její součástí, se nepoužijí a při nejbližší aktualizaci nebo změně musí být z této dokumentace vypuštěny.“ navozuje dojem, že ustanovení uvedené v Příloze č. 7 bodě I. odst. 2 písmeni f) se podle článku II. bodu 4 zákona č. 350/2012 Sb. nepoužije.

K této části sdělení krajského úřadu Ministerstvo uvádí, že vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, byla v souvislosti s přijetím zákona č. 350/2012 Sb., kterým byl novelizován stavební zákon, novelizována vyhláškou č. 458/2012 Sb. tak, aby byla v souladu se stavebním zákonem účinným od 1. 1. 2013. Ustanovení uvedené v Příloze č. 7 bodě I. odst. 2 písmeni f) vyhlášky, které stanoví, že pokud je to účelné, textová část územního plánu dále obsahuje vymezení architektonicky nebo urbanisticky významných staveb, pro které může vypracovávat architektonickou část projektové dokumentace jen autorizovaný architekt, je stále platné a účinné. Na toto ustanovení vyhlášky nelze vztahovat článek II., bod 4 zákona č. 350/2012 Sb.

- 4) K vlastnímu ustanovení uvedenému v Příloze č. 7 bodě I. odst. 2 písmeni f) vyhlášky Ministerstvo uvádí. Toto ustanovení, jak již bylo uvedeno výše, má právní oporu v zákoně č. 360/1992 Sb. Vymezení architektonicky nebo urbanisticky významných staveb, pro které může vypracovávat architektonickou část projektové dokumentace jen autorizovaný architekt, není povinnou součástí „výrokové části“ územního plánu. Toto vymezení projektant provede jen v případě, že je to účelné. Účelnost využití tohoto ustanovení vyhlášky musí být řádně odůvodněna v části „odůvodnění“ územního plánu. Pokud není využití tohoto ustanovení dostatečně odůvodněno, jedná se o nepřiměřený zásah do práva podnikat v oblasti výkonu činností upravených zákonem č. 360/1992 Sb.

Ministerstvo si je vědomo, že v rámci základní koncepce, urbanistické koncepce nebo koncepce veřejné infrastruktury nebo koncepce uspořádání krajiny, které jsou povinnou součástí územního plánu, může nastat situace, kdy je účelné vymezit architektonicky nebo urbanisticky významné stavby, pro které může vypracovávat architektonickou část projektové dokumentace jen autorizovaný architekt. Ministerstvo je toho názoru, že regulace výkonu povolání osobami autorizovanými podle zákona č. 360/1992 Sb., uvedená v Příloze č. 7 bodě I. odst. 2 písmeni f) vyhlášky, je přiměřená a dává možnost projektantovi územního plánu v odůvodněných případech omezit okruh autorizovaných osob, které budou oprávněny vypracovávat architektonickou část projektové dokumentace konkrétní stavby stanovené územním plánem. Nelze však akceptovat případy, kdy je uvedené ustanovení aplikováno plošně bez uvedení, kterých staveb se týká. Paradoxně by se pak vztahovalo i na stavby chodníků, elektrického vedení, kůlen apod.

Podle názoru Ministerstva je třeba tohoto institutu využívat v územních plánech a to v přiměřeném rozsahu, který nelze obecně stanovit. Ministerstvo na druhé straně nemůže akceptovat požadavek České komory architektů uveřejněný v článku „Územní plán v Hradci Králové“ dne 4. 11. 2013 na internetových stránkách Stavitel ([http://stavitel.ihned.cz/?p=G00000&article\[from\]=60](http://stavitel.ihned.cz/?p=G00000&article[from]=60)), že má být uvedené ustanovení vyhlášky změněno tak, že se mají významné stavby, pro které může zpracovávat architektonickou část projektové dokumentace jen autorizovaný architekt, stanovovat vždy, tedy i v případech, kdy to není účelné.

Je třeba, aby nadřízený orgán územního plánování, v rámci provádění výkonu státního dozoru ve věcech územního plánování a stavebního řádu, sledoval účelné využití tohoto institutu; v případě jeho neúčelného využití postupoval podle § 171 odst. 3 stavebního zákona.

S pozdravem

Ing. Tomáš Sklenář
ředitel odboru územního plánování

Doručí se:

- 1) Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, Sokolská 1498/15, 120 00 Praha 2, **IDS: krvaigt**
- 2) Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, oblastní kancelář Hradec Králové, Jižní 870, 500 03 Hradec Králové 3, **IDS: krvaigt**
- 3) Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, **IDS: gcgbp3q**
- 4) Česká komora architektů, Josefská 34/6, 118 00 Praha 1, **IDS: x6gaeud**